

Ο δρόμος προς το μεγαλείο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Το γραπτό της κήρυγμα προς τον πιστό λαό εξέδωσε η Ιερά Μητρόπολη Μαρωνείας και Κομοτηνής, για την Κυριακή Ε' των Νηστειών (Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας), στο οποίο τονίζει ότι “στήν εποχή μας, πού ή κοσμική νοοτροπία βρίσκεται σέ έξαρση, οί άνθρωποι προσπαθοῦν νά δίνουν ὅσο τό δυνατό λιγότερα καί νά παίρνουν ὅσο τό δυνατό περισσότερα”.

Αναλυτικά το κήρυγμα:

Ὁ Κύριος βαδίζει πρός τό μαρτύριο καί οί Μαθητές Του ὄνειρεύονται μεγαλεΐα. Τούς προλέγει τό σταυρικό Του Θάνατο καί ἐκεῖνοι, χωρίς νά πολυκαταλαβαίνουν τήν τραγικότητα τῆς προφητείας, διαποτισμένοι ἀπό τό κοσμικό πνεῦμα τῆς φιλοδοξίας, ποθοῦν τιμητικές διακρίσεις. Ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης σπεύδουν νά προλάβουν τούς ἄλλους στήν ἐξασφάλιση τῶν πρωτείων. Διδάσκαλε, τοῦ λένε,

τώρα πού θά καθίσεις σέ θρόνο βασιλικό, δώσε μας τίς δύο πρώτες θέσεις στό βασιλείό Σου. Κάνε μας τή χάρη νά καθίσουμε ὁ ἓνας στά δεξιά σου κι ὁ ἄλλος στά ἀριστερά Σου. Ὁ Κύριος τούς κοιτάζει περίλυπα: «Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε», τούς ἀπαντᾷ μέ πόνο. Δέν ξέρετε τί ζητᾶτε. Ἐγώ σᾶς μιλῶ γιά θυσίες καί σεῖς ποθεῖτε πρωτοκαθεδρίες.

Πόσες καί πόσες φορές ὁ Χριστός ἀναγκάζεται νά ἐπαναλάβῃ τόν ἴδιο λόγο σέ πολλούς μαθητές Του καί σήμερα. Πόσο μικροπρεπεῖς εἶναι συχνά οἱ πόθοι καί τά αἰτήματά μας! Λαχταρᾷμε τιμές, διακρίσεις, πρωτεῖα, δύναμη, χρήμα, δόξα, ἐπιβολή στόν κόσμο αὐτό. Καί τό τραγικό εἶναι ὅτι τά ζητᾷμε ἀπό Ἐκεῖνον πού περιφρόνησε αὐτά καί ἀποκάλυψε τή μηδαμινότητά τους.

Στήν ἐποχή μας, πού ἡ κοσμική νοοτροπία βρίσκεται σέ ἔξαρση, οἱ ἄνθρωποι προσπαθοῦν νά δίνουν ὅσο τό δυνατό λιγότερα καί νά παίρνουν ὅσο τό δυνατό περισσότερα: στή δουλειά τους, ἐκμεταλλευόμενοι τόν κόπο τῶν ἄλλων στό σπιτικό τους, μέ τήν ἐπιθυμία νά ἐξουσιάζουν σύζυγο, παιδιά, συγγενεῖς. Σ' αὐτή τήν τάση χρειάζεται ριζική ἀναθεώρηση. Τό ὀρθό αἶτημα δέν εἶναι «τί ἐξυπηρέτηση μπορῶ νά περιμένω ἀπό τούς ἄλλους», ἀλλά «τί βοήθεια μπορῶ νά προσφέρω».

Τό μεγαλεῖο πού ζητᾷμε ἀναμένοντας ἔκτακτες εὐκαιρίες, βρίσκεται στά χέρια μας, στήν καθημερινή ἀπλή πραγματικότητα ὅταν εἴμαστε ἔτοιμοι νά διακονοῦμε τούς ἄλλους, χωρίς καμμιά ἀπαίτηση ἀνταποδόσεως, ἀναγνωρίσεως. Ἄς ἀναλογισθοῦμε πόσο συντελοῦν στήν ἀνύψωση τῆς ζωῆς μας οἱ σεμνοί ἐκεῖνοι ἄνθρωποι πού χωρίς πολλά λόγια καί διαφημίσεις ἐξυπηρετοῦν καί θυσιάζονται γιά τούς ἄλλους. Νά θυμηθοῦμε τούς ἁγίους της Ἐκκλησίας μας, πού μέ τήν ταπεινόφρονη ἀγάπη τους ζωογονοῦν τίς ἀνθρώπινες κοινωνίες. Καί τότε θά νοιώσουμε πῶς βαθειά τί ὑπέροχος εἶναι ὁ δρόμος, πού χαράζουν τά λόγια αὐτά τοῦ Κυρίου: «Ὅς ἐάν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται ὑμῶν διάκονος».

Πρόκειται γιά ἓνα μεγαλεῖο ἐσωτερικό. Διότι εἶναι κάτι πού μᾶς κάνει, νά μοιάζουμε οὐσιαστικά μέ τό Χριστό τόν μεγάλο «διάκονο» τῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖνον πού δέν ἤλθε νά ὑπηρετηθῇ, ἀλλά νά ὑπηρετήσῃ καί νά δώσει τή ζωή του λύτρο ἀντί πολλῶν.